

קונטרס

רק רגע

יגלה לאדם איך שכל חייו תלויים ברגע אחד, ועל פן
בשביל רגע אחד לא פדאי להתקוטט או להתעצבן
ולהיות עצוב. ויכניס בו עצות והתחזקות איך לעבר את
זה העולם בשלום.

אשר כתב הרב הגאון הצדיק, חסידיא ופרישא, עמוד האמונה,
מנורה הטהורה, המגלה והמפרסם אמתת מציאותו יתברך לכל
העולם בלו.

כבוד קדשת הרב הצדיק מוהרא"ש זצ"ל

בגוי ומקד על-פי דברי רבינו הקדוש והנורא, אור הגנוז והעפון, בוצינא קדישא
עלאה, אדוננו מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

הובא לדפוס ע"י חסידי ברסלב עיה"ק ירושלים תשכ"א

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטאון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

יודישעלם

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

.א

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אשר חיי האדם
בזה העולם הם "רק רגע" אחד, כי מה אתה יודע מה
יהיה בעוד רגע, ועל-כן בידיעות אלו שתכניס בדעתך
היטב היטב, אז דיקא תחיה חיים ערכים ונעימים,
ותנקה לחדש את עצמך, ותצא מהדפאון והעצבון
שלך, ותתחיל התחלה חדשה בכל רגע ממש. כי סוף
כל סוף אין לך רק הרגע הזה, ועל-כן מה ולמה לך
לדאג ולהתעצבן ולהיות בעצבות ובמרירות ובמרה
שחורה על עולם שאינו שלך, ולמה לך להיות בדפאון
ובשברון לב, ולהסתובב מבהל ומבלבל על שום דבר,
הלא כל העולם אינו שלך, רק של הקדוש-ברוך-הוא.
ועל-כן, אהובי, בני היקר, כשתכניס בדעתך דברים

אלו, אז דיקא תהיה נעשה בן חורין אמתי, ותזכה לבטל ממך את כל השעבודים שאתה משעבד ליצרך, פי באמת כל מה שעובר על האדם, הוא רק מחמת שעבוד שהוא משעבד ליצרו המדכא אותו, ומכניסו במרירות ובעצבנות, עד שנדמה לו כאלו יחיה לעולם ועד בזה העולם, ועל-כן קשה וכבד לו לקחת את העל הזה. ולכן אהובי, בני היקר, ראה להכניס בעצמך ידיעה ברורה ומזככת זו, אשר כל העולם פלו שיף רק להקדוש-ברוך-הוא, ואינך חייב לאף אחד שום דבר, ואינך צריך לתן דין וחשבון לשום ברךה שבועולם, כי אם להקדוש-ברוך-הוא בעצמו. ואז פשתכנסנה בך ידיעות אלו, תהיה בן חורין אמתי, ותדע כי העולם הזה שיף רק להקדוש-ברוך-הוא, ותקשר את העולם הזה לעולם הבא, ואז תראה אשר אין לך רק הרגע הזה; כי כל הצרות והמרירות וההרפתקאות והבלבולים והחובות שרק עוברים על האדם, הם תמיד שחושב על העבר שלו או על העתיד שלו, ושוכח שאין לו רק הרגע הזה, פי באמת אם היה האדם מכניס בדעתו, שאין לו רק הרגע הזה, אז היה חי חיים נוראים ונפלאים מאד, ערבים ומתקים אשר אין למעלה מזה, פי באמת המאמין האמתי שמאמין בו יתברך, ומרגיל את עצמו תמיד לברח רק אליו יתברך, אפלו שיעברו

עָלִיו כָּל מִינֵי צָרוֹת שְׁבָעוּלָם, עַל-יְדֵי הַתַּגְבְּרוֹת יִצְרוּ
 שְׂמֵת־גִּבּוֹר עָלָיו בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע, וּבִידִיעוֹת
 אֵלּוּ לִידַע שְׂאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ, הוּא יִשְׁתַּחֲרַר מֵהֶעַל
 הַקָּשָׁה שֶׁל הַיָּצָר הָרַע, וַיִּזְכֶּה לְדַעַת שְׂאִין לוֹ רַק הַרְגַע
 הַזֶּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא יִגָּאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו.

וְעַל-כֵּן רָאָה, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר! לְהַכְנִים בְּדַעְתָּךְ
 שְׂאִין לָךְ רַק הַרְגַע הַזֶּה, וְאִז תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד,
 כִּי בְּלֹא זֶה לֹא תַצְלִיחַ בְּשׂוּם פְּנִים וְאָפֶן, וְלִכֵּן רָאָה
 לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ בִּידִיעוֹת אֵלּוּ, לְדַעַת כִּי אֵין לָךְ רַק
 הַרְגַע הַזֶּה, וְאִז תַּצְלִיחַ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. כִּי כָּל הַחַיִּים
 תְּלוּיִים רַק בְּזֶה — כְּשֶׁאָדָם יוֹדַע שְׂאִין לוֹ "רַק רֵגַע"
 זֶה; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַכְנִים בְּעַצְמוֹ לְשׁוּב הַדַּעַת הַזֶּה שְׂאִין
 לוֹ רַק רֵגַע זֶה, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָפֵא לְנַצַּח נְצַחִים.

ב.

אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר! עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הָאָדָם יְכוּל
 לְחַיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם חַיִּים עַרְכִּים וּנְעִימִים, אִם רַק יִישָׁב
 אֶת עַצְמוֹ שְׂאִין לוֹ רַק הַרְגַע הַזֶּה, וּמֵה דְהוּהָ הַזֶּה,
 וּמֵה שְׂיִהְיֶה מָה אַכְפֶּת לוֹ, הָעֶקֶר לִידַע, כִּי אֵין לִי
 "רַק רֵגַע" זֶה, כִּי רוֹאִים בְּמַצִּיאוֹת, שְׂבָנֵי-אָדָם הוֹרְגִים
 אֶת עַצְמָם בְּיָדֵים רַק מִפְּנֵי שְׂאִינָם זוֹכִים לִישָׁב עַצְמָם

בְּרֵגַע זֶה, כִּי אִם הָיוּ יוֹדְעִים שְׂאִין לָהֶם "רֵק רֵגַע" זֶה אִז הָיוּ בְּנֵי חוֹרִין לְגַמְרִי, כִּי בְּאֶמֶת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת דְּרַבֵּי נֶתָן י"א, א): אֵין אָדָם מֵת אֲלָא מֵתוּף הַבְּטָלָה, כִּי בְּזֶה שְׂאִין הָאָדָם מֵיִשָּׁב אֶת עֲצָמוֹ לְרֵגַע זֶה, וְאֵינוֹ שָׁם אֶל לְבוֹ רֵק לְרֵגַע זֶה שְׂיֵשׁ לוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן, וְכִשְׁמִבְטֵל אֶת הַזְּמַן, הוּא בָּא, רַחֲמָנָא לִישׁוּזְבֵן, לְכָל עֲבֵרוֹת שְׁבַע־עוֹלָם. וְכִמוֹ שֶׁגָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּתִיחוֹת נ"ט): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי זְמָה, הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי שְׁעָמוֹם, כִּי מִי שְׂאֵינוֹ מֵתְבוֹנֵן שְׂאִין לוֹ כִּי אִם "רֵק רֵגַע", עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְבַטֵּל אֶת זְמָנוֹ, וְכִשְׂיֵשׁ לוֹ בְּטוֹל זְמַן, וְיֵשׁ לוֹ זְמַן לְבַטֵּל, אִז הוּא מִשְׁתַּגֵּעַ לְגַמְרִי, וְכִשְׁמִשְׁתַּגֵּעַ מֵרַב הַשְּׁעָמוֹם, אִז הוּא בָּא לִידֵי זְמָה וְזָנוּת, וְעוֹבֵר עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּזְבֵן, וְזֶה מִשְׁגַּע אוֹתוֹ לְגַמְרִי, עַד שְׁמַחוֹ מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל עַד שְׂאֵינוֹ יְכוֹל לְשִׁית לְעֲצָמוֹ עֲצָה, וְהֵכֵל בְּשָׁבִיל שְׂאִין לוֹ יֵשׁוּב הַדְּעַת רֵק לְרֵגַע זֶה, וְעַל-כֵּן, רָאָה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אִם אֶתָּה רוֹצֵה לְרַחֵם עַל עֲצָמְךָ מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה וְלַחֲיוֹת חַיִּים טוֹבִים וְאַמְתִּיִּים, רָאָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַרֵךְ רֵק רֵגַע זֶה, וְתַדַּע שְׂאִין לָךְ "רֵק רֵגַע" זֶה, וְתִשְׁתַּדַּל לְעֲשׂוֹת "רֵק רֵגַע" זֶה אֵיזוֹ מְצוּהָ, וְתִרְקַד אֵיזָה רְקוּד "רֵק רֵגַע" זֶה, וְתִהְיֶה שְׂמִיחַ רֵק בְּרֵגַע זֶה, וְתַעֲזֹר לְזוּלְתָךְ רֵק בְּרֵגַע זֶה, וְתִהְיֶה עָסוּק

רק ברגע זה, ואז תנצל מכל רע, כי כל הצרות והיסורים והמרירות שעוברים על האדם, הם רק מחמת הבטול זמן, שאדם מבטל את זמנו היקר, והולך לו הכל בהכל וריק, אינו עוסק בגשמיות בפרנסה, ואינו עוסק ברוחניות בתורה ותפלה, במצוות ומעשים טובים, ועל-ידי-זה משתגע ממש, כי מי שמבטל את זמנו, ההכרח לו שיבוא לעברות חמורות, רחמנא לישזבן, וכשפא לעברות חמורות, כל הראש שלו מלא זבל, וכבר אינו יכול לחשב ישר, ועל-כן משתגע לגמרי; ועל-כן, אהובי, בני היקר, אם אתה רק רוצה להצליח בחייה, ראה לצמצם את עצמך ברגע זה, ותדע שאין לך "רק רגע" זה, ואז דיקא תצליח, ואם לא תשמע אל דברי אלה, תדע שהבטלה תהרס אותך לגמרי, כי תפל בנפילה אחר נפילה; ועל-כן ראה לקחת את עצמך בידך, ולדעת שאין לך רק הרגע הזה, ואז תצליח כל ימי חייך. וזכור דברים אלו, כי תצטרך את זה לימים הבאים, ובפרט בימי העמידה ובימי הזקנה, שאז אין לאדם מה לעשות, על-כן הוא משתגע, על-כן צריך להרגיל את עצמו להיות תמיד עסוק, וכשאדם עסוק הוא מצליח.

ג.

צריך שתדע אהובי, בני היקר! אשר אין לאדם רק הרגע הזה, וכפי שיכניס בעצמו ידיעות אלו, על-ידי-זה יזכה להכלל ביום שכלו טוב, יום שכלו חיים, כי באמת השם יתברך מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, ועקר חדוש מעשה בראשית הוא שבכל יום ויום מתבררת יותר ויותר האמונה שהיא המלכות, כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה וממהוה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, אף כדי שאדם ישיג את זה, הצריך לצמצם את עצמו, והצמצום זה האמונה הקדושה, שבכל רגע ורגע מתחדשת בדת האדם האמונה הקדושה, וכן להפוך, זה לעמת זה, בכל רגע ורגע האדם נופל בדעתו, עד שנדמה לו כאלו אבד מנוס ותקנה ממנו, וכאלו אף פעם לא יראה אור, ולהפוך — בכל רגע ורגע מתחדשת אצלו התקנה לכסף ולהשתוקק ולבוא ולהכלל באין סוף ברוך הוא, שזו המחלקת התמידית שיש בלב ובדעת האדם, אם זוכה להיות מקרב אל הצדיק האמת המחדיר בו אמונה פשוטה, על-ידי-זה יודע שאין לו "רק רגע" זה וברגע זה יכול לחדש את עצמו לגמרי באין סוף

ברוך הוא, ולהרגיש ערכות נעימות, ידידות, זיו, חיות
 אלקותו יתברך, וירצה להכלל בו יתברך במסירות
 נפש הכי גדולה, ולהפוך — אם, חס ושלום, אין
 האדם זוכה להיות מקרב אל הצדיק האמת, על-ידי-זה
 נעתק לגמרי, ונופל לעמקא דתהומא רבה, כי נתגברת
 ומתפשטת עליו הכפירות והאפיקורסות העוקרת את
 האדם לגמרי, ומשליכתו בבוץ עב. ועל-כן ראה אהובי,
 בני היקר! להיות מקרב אל הצדיק האמת, אשר יורה
 לך את הדרך האמת, אשר אין לך "רק רגע" זה שאפה
 נמצא בו, ועל-ידי-זה תזכה להצלחות ולהגביה אצלך
 האמונה הקדושה, כי עלית האמונה הקדושה וגדולה
 הוא בהתחדשות נפלאה בפרטי פרטיות בכל רגע ורגע,
 בכל שעה ושעה, בכל יום ויום, בכל שבוע ושבוע,
 בכל חודש וחודש, בכל שנה ושנה, בכל שמיטה ויוכל
 ובכל יור ודור, וזה גדל השנויים הנמצאים אצל כל
 אחד ואחד, ומי שזוכה להיות מקרב אל הצדיק אמת,
 המוליכו בדרך האמת, על-ידי-זה יודע שאין לו "רק
 רגע", וחבל להשבר ממה שיקרה בעוד רגע זה או
 ממה שעבר לפני רגע, כי אין לי "רק רגע" זה; אשרי
 מי שמכניס את עצמו בתוך ידיעות אלו, ואז יזכה
 לחדש את האמונה הקדושה בו יתברך, עד שיאיר מחו
 באור אין סוף ברוך הוא. ועליך לדעת אשר רק בשביל

זה באנו אל זה העולם, לחשב כל רגע ורגע ממנו יתברך, כי בזה שאדם יודע אשר אין לו "רק רגע" זה, והוא תמיד רק חושב ממנו יתברך, על-ידי-זה נדבקת ונכללת נשמתו באין סוף ברוך הוא, ועל-ידי-זה נצול מכל צרותיו ומרירותיו, לא-כן אם, חס ושלום, מסיח דעת ממנו יתברך, אז עוברים עליו צרות ויסורים ומרירות והרפתקאות פאלו, אשר מר וחשף לו החיים, עד שאינו רואה שום עצה, רק להתאבד, חס ושלום.

עמד וראה והתבונן, אהובי, בני היקר, למה יכולים לזכות רק ברגע זה — או להיות דבוק בחי החיים בו יתברך ולהכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ולחדש את עצמו בכל רגע ורגע באור זיו וחיות ודבקות, או חס ושלום, לפל בנוקבא דתהומא רבא, ולהתיאש לגמרי מהחיים. ועל-כן אל תהיה בטלן, אהובי, בני היקר, רק תחזיק את עצמך בצדיק האמת המברר את האמונה הקדושה אצל מקרביו, וכל אחד כפי שרש נשמתו וכפי עבודתו ומעשיו הטובים, כן זוכה לברור וזכוף האמונה הקדושה, לידע אשר אין לו "רק רגע" זה, כי העולם כלו לא נברא ואינו מתקיים כי אם על-ידי האמונה הקדושה, וכל מה שהשם יתברך מסבב בעולמות בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות, הכל

רק בשביל לברר ולהגדיל את האמונה הקדושה, כדי שנוזקה להפיר אותו יתברך בהפירה ובידיעה חדשה בכל עת ובכל רגע. אך לזכות לזה צריכים עצות עמקות, "עמק עמק מי ימצאנו" (קהלת ז, כד), שמגלה הצדיק האמת; ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה להיות מקרב אליו, ואז בודאי תתחדש אצלו ידיעה זו — שאין לו "רק רגע", ועל-כן מה ולמה לדאג ממה שקרה לפני רגע ומה שיקרה אחר רגע, אין לו "רק רגע" אחד, ועל-ידי-זה יזכה לעבר את כל ימי חייו בטוב ובנעימים, ויהיה דבוק בחי החיים בו יתברך.

ד.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, כי חיי האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ועובר על אחד ואחד כל מיני צרות ויסורים ומכאובים ומרירות, והכל מחמת שנפל תחת הזמן, ונדמה לו כאלו אלף שנים יחיה, ועל-ידי-זה סובל מה שסובל, כי מי יכול לסבל סבל רב ועצום כזה במשך אלף שנים, לא-כן כשאדם זוכה לדעת, אשר אין לו רק רגע זה, אז עובר בנקל את כל ימי חייו, כי "רק רגע" אחד יכולים לסבל. וכמאמר הנביא (ישעיהו כו, כ): "חבי כמעט רגע עד יעבר זעם", כי רגע אחד האדם יכול לסבל. ועל-כן ראה, אהובי,

בני היקר, לקחת את עצמך בידך, ואל תהיה בטלן, רק ראה לברח אליו יתברך תמיד, כי השם יתברך עושה נפלאות בכל עת, כי בטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית, ואין יום דומה לחברו, ואין שעה דומה לחברתה, ואין רגע דומה לרגע שני, כי יש שנויים גדולים בכל יום ובכל שעה ובכל רגע בכלליות ובפרטיות ברוחניות ובגשמיות, באשר רואים בחוש, הנה ברגע זה נסתלק לבו אליו יתברך, ומוכן למסור את נפשו על קדוש השם, והנה ברגע זה נופל בעמקא דתהומא רבה וכופר בכל, רחמנא לישזבן, וכן בכל שעה ושעה ומכל שכן בכל יום ויום נעשים שנויים גדולים על האדם, הנה עולה עליות והנה יורד ירידות, כל אחד כפי בחינתו. ובאמת כל השנויים שעוברים על האדם הם רמזים שהקדוש ברוך הוא מרמז לכל בר ישראל, שישוב אליו יתברך, כי הוא משליך בכונה גדולה את כל אחד ואחד בפח יקוש, כדי שיחזר אליו יתברך מהמקום הזה שנפל לשם, ואם יש לאדם שכל, ואינו נשבר משום דבר שבעולם, רק מכל מה שעובר עליו, הוא בורח רק אליו יתברך, על-ידי-זה זוכה להיות דבוק בחי החיים בו יתברך, ויכול לקבל רמזים ממנו יתברך, שזה סוד הנבואה, כי הקדוש ברוך הוא מצמצם את עצמו מאין סוף עד אין תכלית, ומזמן לכל

אדם בכל יום מחשבה, דבור ומעשה, כפי הזמן וכפי המקום וכפי האדם, ומרמז לו רמזים איך להתקרב אליו יתברך, ומי שזוכה להגדיל דעתו ולהעמיק מחשבתו ולהבין בכל יום רמזים שמרמזים לו, ומגדיל את שכלו, על-ידי-זה נתחזקת אצלו האמונה הקדושה, וזוכה לא רק הוא להתקרב אליו יתברך, אלא זוכה לחדש חדושים אמתיים, ולקרב גם אחרים אליו יתברך. אך אם אינו זוכה, אזי נופל ב'אוש', ומת'אש לגמרי מחייו, ונכשל בעברות חמורות, ולא רק הוא אלא מכשיל עוד את אחרים, רחמנא לי שזבן.

ועל-כן, אהובי, בני היקר, ראה מה לפניך, ותדע שאין לך "רק רגע", ועל-ידי-זה תוכל לסבל כל מה שעובר עליך, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל, וזוכה להגיע לכל זה, שאז עולמו יראה בחייו, וי'רגיש ערבות, נעימות, ידידות, זיו וחיות אלקותו עוד בחיים חיותו, כי אלו הם חיי האדם, אם רוצה — יכול לזכות למדרגות הכי גדולות ועליונות, להכלל באין סוף ברוך הוא, ואם אינו רוצה — נופל בעמקא דתהומא רבא, חס ושלום, ונעשה מזהם בכל מיני עברות וחטאים, רחמנא לי שזבן, והכל כפי האדם והבחירה חפשית; ועל-כן ראה אהובי, בני היקר, לבחר רק בטוב, ולהכלל

באין סוף ברוך הוא, ואז תוכל לעבר את זה העולם
בשלום.

ה.

אהובי, בני היקר! ראה לחזק את עצמך בכל מה
שעובר עליך, ואל תסתכל על שום מניעות ועכובים
שמונעים ומעכבים אותך מלחזור אליו יתברך, ותדע
שהכל הוא בשביל הבחירה והנסיון, שמנסים אותך
איך שתוכל להחזיק מעמד בכל מה שעובר עליך, וכל
הצרות והיסורים והמרירות וההרפתקאות, הכל בשביל
הבחירה והנסיון, לראות איך תוכל להחזיק מעמד ואל
מי תברח בעת צרה, ואם לא תהיה בטלן רק תמיד
תברח אליו יתברך, ותהיה חזק ואמיץ על כל מה
שעובר עליך, ולא להניח את עצמך, רק להכלל באין
סוף ברוך הוא, אז דיקא תראה נסים נגלים מה שעושה
עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי באמת הקדוש-ברוך-הוא
עושה נסים עם כל בר ישראל, בכל יום ובכל שעה
ובכל רגע, והוא עושה פלא, אף האדם מרב קטנות
דעתו, ובפרט מי שנכשל כבר בעברות ומסבב עם
חטאים ועוונות, הוא נפל בקטנות הדעת והמחין, עד
שנדמה לו כאלו אבד מנוס ותקנה ממנו, וכאלו אף
פעם בחיים כבר לא יראה טוב. ולכן ראה, אהובי,

בני, לא להיות בטלן, אלא תקח את עצמך בידיך, ותדע שאין לך "רק רגע" זה, ויותר טוב לברח אליו יתברך, ולהמשיך על עצמך ערכות, נעימות, ידידות, זיו וחיות אלקותו יתברך, ועל-ידי-זה תוכל לעבר את העולם הזה בשלום, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך. ועליך לדעת, כי כל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות — הפל ברוחיים, שהקדוש-ברוך-הוא רוצה לבקר אצלך את האמונה הקדושה, כי רק בשביל זה נברא האדם, כדי להעלות את המלכות שהיא האמונה הקדושה בכל פרטי הבריאה, ועל-בן רואים את גדל השנויים שיש בבני-אדם: זה יש לו עשירות מפלגת, וזה יש לו עניות ודחקות עצומה, זה בריא וחזק כשור ופר, וזה חלוש כח מלא חלאים ומכאובים רעים, רחמנא לצלן, זה יש לו כל הכבוד שבעולם, וזה סובל כל מיני בזיונות שבעולם, וכדומה שנויים רבים שיש בין בני-אדם, הכל כדי לבקר ולזכר אצלו בחינת המלכות שיש בו, ואם היו בני-אדם יודעים את זאת, אז אף פעם לא היו נופלים בדעתם, כי היו יודעים, שהכל בחשבון צדק ממנו יתברך, ואז דיקא היו חיים חיים טובים, ערבים ומתקים, ויודעים שאין להם רק רגע הזה. ואז דיקא אנו עוברים את העולם בשלום ובשמחה ובאהבה, ובזה בעצמו תלויה כל

הגאֵלָה, שָׁאֲנוּ יוֹדְעִים שָׁאִין לָנוּ "רֵק רֵגַע", וְעַל-כֵּן לְמַה לְדַאֵג עַל מַה שֶׁהִיָּה קֶדֶם וּמַה שֶׁיְהִיָּה אַחֲרֵי-כֵן, אִין לָנוּ "רֵק רֵגַע". וְכִפִּי שֶׁמְכַנִּים הָאָדָם בְּעֶצְמוֹ יְדִיעוֹת אֵלוֹ, כְּמוֹ-כֵן זוֹכֶה לְחִיּוֹת חַיִּים עֲרָבִים וּמִתְקִים; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאִינוּ מְטַעֶה אֶת עֶצְמוֹ כָּלֵל, שָׂאֵז דִּיקָא יְחִיָּה חַיִּים טוֹבִים, עֲרָבִים וּמִתְקִים, וַיִּזְכֶּה לְהַעֲשׂוֹת כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ עֲרָבוֹת, נְעִימוֹת, זִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יְתַבְרַךְ; כִּי בְּזֶה שָׂאָדָם מְדַבֵּק עֶצְמוֹ בּוֹ יְתַבְרַךְ, הוּא יוֹדַע שֶׁכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, מְזֶה נַעֲשֶׂה מַה שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְנִתְבָּרְרִים אֲצֵלוֹ בְּרוּרִים, וְזוֹ הַמְדַרְגָּה שֶׁל כָּל הַצְדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים, שָׁאִינָם שָׁמַיִם אֶל לְבָם כָּלֵל מַה שֶׁקוֹרָה בְּהַבְלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, אֶלֶּא תְּמִיד דְּבוּקִים בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יְתַבְרַךְ, וַיּוֹדְעִים שָׁאִין לָהֶם "רֵק רֵגַע", וְעַל-יְדִי-זֶה נִמְשָׁכִים תְּמִיד אֵלָיו יְתַבְרַךְ, וְזוֹכִים לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֱמִתִּיִּים בְּכָל פַּעַם, חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים, אֲשֶׁר הַחֲדוּשִׁים שֶׁלָּהֶם הֵם בְּעֶצְמָם כְּלִי לְהַמְשִׁכַת הַשְּׂכִינָה, כִּי כָל חֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה שֶׁמְגַלִּים הַצְדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים, הֵם רַק כְּלִים אֵיךְ לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה לְמִטָּה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְכָל מַה שֶׁהֵם עוֹלִים בְּמְדַרְגָּה יוֹתֵר גְּבוּהָה, הֵם זוֹכִים לַעֲשׂוֹת כְּלִים וְצִמְצוּמִים כְּאֵלוֹ, שֶׁהֵם כָּלֵל חֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה שֶׁלָּהֶם, שֶׁאֶפְלוּ הִירוּדִים וְהַפְחוּתִים, הַקְּטָנִים וְהַנְּפוּלִים וְהַמְשָׁלְכִים בְּתַאֲוֹתֵיהֶם וּבְמַדוּתֵיהֶם הַרְעוֹת,

גם הם יוכלו לשוב בתשובה אמתית, ולדבק את עצמם באין סוף ברוך הוא; ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה להיות מקרב אל צדיקים קדושים כאלו, אשר זוכים להוריד את השכינה בעולם, ולגלות ולפרסם לכל בר ישראל, אשר אין להם "רק רגע" זה שעומדים בו, ואז דיקא על-ידי-זה אף פעם לא ידאגו שום דאגות — בין בעליה ובין בירידה, כי תמיד יזכו לידע שהקדוש-ברוך-הוא מברר אצלם ברוינים, ומתקן עמם תקונינים כאלו אשר אין יודעים כלל; אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, ומכניס דברים אלו בתוך לבו, שאז טוב לו כל הימים.

ו.

אהובי, בני היקר! עליך לדעת, שכל מה שעובר עליך בין בגשמיות ובין ברוחניות, הכל מפני שנפלת ביאוש, ונדמה לך כאלו אבד מנוס ותקונה מפה, וכאלו אף פעם לא תוכל לצאת מהחשך שנפלת אליו, כי נדמה לך כל רגע לשעה וכל שעה ליום וכל יום לשנה ממש, וכל זה מחמת קטנות המחין, קטנות הדעת, כי באמת מי שזוכה לדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, הוא יודע שרגע הוא רגע, ואינו מבלבל את עצמו משום דבר שבועולם, אדרבה, הוא מכון את עצמו

בתכלית הגשמיות אל תכלית הרוחניות, ואין שום דבר בעולם שיכול לשבר אותו. ולכל זה אי אפשר לזכות כי אם על-ידי ההתקרבות לצדיק האמת, המגלה עצות נוראות ונפלאות איך לבוא אליו ותברך, כי באמת כל הדברים שבעולם, אף-על-פי שהם משנים זה מזה במראה, טעם וריח, מהות ותבנית, אף-על-פי-כן בראשית התכלית הם באחדות אחת בלי הבדל כלל, כי שם בשרשם במחשבה העליונה הכל אחד, אף כשירד כאן למטה — נעשים השנויים, אשר מזה סובלים מה שסובלים, שזה כלל הגלות שעוברת על כל אחד ואחד, כי כל אחד ואחד נופל למקומו, ובירידתו ונפילתו הוא משנה מחברו לגמרי, עד שיש בני-אדם שכל-כף נשתנו מחבריהם, עד שיש ביניהם מחלקת ומריבות, וממררים אחד את חיי השני, ורעים ומרים להם החיים עד שאינם רואים רק חשך ולא אור, ובאים לידי כפירות ואפיקורסות, רחמנא לישזבן, והכל מחמת שנעתקו מאחדות אמתית. ולכן צריכים להתקרב לצדיק אמתו הזוכה להיות דבוק בחי החיים בו ותברך, ולבקש ולחפש תמיד אצלו עצות עמקות, איך לזכות לעבר את זה העולם בשלום. כי אדם נמצא בזה העולם בסכנה גדולה, שלא יאבד את שני העולמות כאחד, כפי רבוי הצרות והיסורים והמרירות

שְׁעוֹבָרִים עָלָיו, זֶה בְּבֵיתוֹ וְזֶה מֵאֲשֶׁתּוֹ, זֶה מִלְדָּוִי וְזֶה מֵעֲצָמוֹ, זֶה מִשְׁכָּנָיו וְכדוּמָה כָּל מִינֵי שְׁנוּיִים שֵׁישׁ רַק בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי אִם אֵין הָאָדָם מִקְשֶׁר אֶת הָרֵגַע הַזֶּה שֶׁהוּא נִמְצָא בּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אִז שֵׁיף אֲצִלוֹ כָּל מִינֵי שְׁנוּיִים, וְנִנְעַתַק לְגַמְרֵי מִשְׁרָשׁוֹ, עַד שֶׁנוֹפֵל בִּיאֹשׁ עֵמֶק, וּמְרִים לוֹ הַחַיִּים, וּמְקַלֵּל אֶת יוֹם הַהֲלָדוֹ; וְלִכְן רָאָה אֱהוֹיָבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לִהְיוֹת מְקָרֵב לְצַדִּיק אֲמֵתִי, אֲשֶׁר יָכוֹל לְהַחֲדִיר בְּךָ עֲצוֹת אֲמֵתוֹת, יַעֲזוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת, יַעֲזוֹת אֵיף לִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִזְכֶּה לְהַפְּךָ אֶת כָּל הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת אֶל עֲלִיּוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי בְּזֶה שְׁאָדָם יוֹדֵעַ אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל אַחֲדוֹת גְּמוּרָה הִיא, וְיֵמָה שְׁרוּאָה וְנִדְמָה לוֹ שֶׁהוּא עוֹלָם הַפְּרוּד, זֶה רַק מַחֲמַת עוֹנוֹתָיו, אֲבָל בְּאַמֶּת בְּשִׁרְשׁוֹ, הוּא הַכֵּל אַחֲדוֹת אַחַת, זֶה בְּעֲצָמוֹ שֶׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא. וְאֵל הַמַּדְרָגוֹת הָאֵלוֹ גְּדוּלֵי הַצַּדִּיקִים רוֹצִים לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְיִכּוּלִים לְחִיוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם כְּדָגְמַת עוֹלָם הַבָּא; וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לִהְיוֹת מְקָרֵב אֶל צַדִּיק כְּזֶה אֲשֶׁר יָכוֹל לְהַכְנִיֵס בּוֹ יְדִיעוֹת אֵלוֹ, שְׂאֵין לוֹ "רַק רֵגַע" בְּחַיָּו, וּמַדְבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יָכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, שְׂאִז דִּיקָא יִזְכֶּה לְהִגִּיעַ אֶל שְׁלֵמוֹתוֹ, וְתִתְבָּרַר אֲצִלוֹ הַמְּלָכוֹת שֶׁהִיא הָאֲמוּנָה, עַד שֶׁיְהִיָּה מְסַבֵּב וּמְכַסֶּה וּמְלַבֵּשׁ רַק עִם אֲמוּנָה, וְתַמִּיד

יִרְגִישׁ אֶת אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְפָּרֵף, אֵיךְ הָאֹר מְסַבֵּב
אוֹתוֹ סָבִיב סָבִיב, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹר; אֲשֶׁרִי מִי
שְׁזוּכָה לְהִתְעַנֵּג בְּעֵרְבוֹת זֵיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְפָּרֵף, וְחִי
בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדִגְמַת עוֹלָם הַבָּא; אֲשֶׁרִי לוֹ כְּזֶה וְאֲשֶׁרִי
לוֹ בְּבֹא.

תָּם וְנִשְׁלָם שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

